

ВПЛИВ АЗИТРОМІЦИНУ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН КОЛІННИХ СУГЛОБІВ

К.М. ТКАЧЕНКО

Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна

Захворювання суглобів - найбільш поширені хронічні хвороби людства. Медичне і соціальне значення хронічних артритів визначається постійним збільшенням їх частоти, схильністю до неухильного прогресування зі зниженням якості життя пацієнтів. Артритами займають перше місце серед причин непрацездатності населення у віці 40-70 років і є основною причиною інвалідності осіб старше 65 років. Серед хронічних захворювань суглобів найбільш часто зустрічається остеоартроз. За даними ВОЗ (2010), він діагностується у 40% людей віком понад 70 років, причому 80% з них мають обмеження в русі, а 25% не можуть впоратися з основними щоденними побутовими обов'язками.

Незважаючи на розроблені програми терапії остеоартрозу, результати лікування на сьогоднішній день залишаються незадовільними. Медикаментозний вплив нестероїдними протизапальними препаратами (НПЗП) і ненаркотичними анальгетиками, маючи лише симптоматичну дію, часто призводить до розвитку побічних ефектів і ускладнень. Хондропротективні препарати здатні покращувати функцію суглобів, однак, їх протективна дія на хрящ недостатня. У той же час, в ряді досліджень встановлено позитивний вплив антибіотиків при експериментальному остеоартрозі. Зокрема макроліди надають протизапальний та імуномодулюючий ефекти (інгібуючи синтез прозапальних цитокінів і посилюючи секрецію протизапальних цитокінів).

Метою роботи стало вивчення впливу азитроміцину на функціональний стан колінних суглобів у хворих з остеоартрозом.

Під нашим спостереженням знаходилося 36 хворих з

хронічним бронхітом у фазі загострення і супутнім остеоартрозом колінних суглобів. Дев'ятнадцяти пацієнтам з них у складі лікарської терапії призначався азитроміцин в дозі 500мг один раз на добу протягом трьох днів. Решта 17 пацієнтів приймали різні антибактеріальні препарати, за виключенням макролідів. Всі спостережувані отримували звичайну для них базисну терапію (НПЗП), що не містить хондропротектори. Враховувалися показники 1. Інтенсивність болю оцінювали за візуальною аналоговою шкалою. Вона являє собою 10-сантиметрову лінійку, на якій хворий сам в момент дослідження оцінював біль в сантиметрах. Нульова відмітка - відсутність болю, 10 см - найсильніша біль. 2. Обсяг рухів у суглобах (фіксувався за допомогою кутоміру). Обстеження проводили до початку прийому антибіотиків і через сім днів після курсу антибіотикотерапії.

Показник інтенсивності болю до лікування склав в контрольній групі $4,9 \pm 1,1$, а в дослідній групі $5,1 \pm 1,3$. Після закінчення спостереження він став відповідно в групах $3,9 \pm 0,9$ і $1,7 \pm 0,5$. Відзначається достовірне ($p < 0,05$) зменшення показника в групі осіб, які приймали азитроміцин. Обсяг рухів у суглобах після курсу антибіотикотерапії збільшився - в контрольній групі на $5,2 \pm 1,4$ і на $9,8 \pm 1,3$ у дослідній групі. Різниця між групами статистично значуща ($p < 0,05$).

Таким чином, за результатами дослідження встановлено позитивний терапевтичний вплив азитроміцину у хворих з остеоартрозом на функціональний стан колінних суглобів, що буде предметом наших подальших досліджень.